

Kniha Daniel — číslo třicet

Hodina strachu

Jeff Pippenger

2023-12-25

Belšasarův strach z tajemného nápisu se netýká pouze jeho smrti a konce šestého království biblického proroctví, ale také okamžiku v prorockých dějinách, kdy se strach zmocňuje králů země. Jejich strach je vyvolán „východním větrem“ islámu. Jejich strach je jako strach ženy v porodních bolestech, čímž je označena postupně narůstající bolest, která přichází se stále větší rychlostí. Strach začíná v „hodině“ Belšasarovy hostiny, ačkoli zpočátku přišel 11. září 2001. Od té chvíle začínají větry proklouzávat z rukou čtyř andělů, kteří je zadržují v době zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc. Nárek nad Týrem, který označuje Ezechiel, vymezuje Týr tím, že klade prorockou otázku: „Jaké město jest jako Týr, jako to zničené uprostřed moře?“

Lodě taršíské o tobě zpívaly na tvém tržišti; i byla jsi naplněna a učiněna velmi slavnou uprostřed moří. Tvoji veslaři tě zavedli na veliké vody; východní vítr tě zlomil uprostřed moří. Tvé bohatství, tvé trhy, tvé zboží, tvoji námořníci i tvoji kormidelníci, tvoji lodní tesaři, i obchodníci s tvým zbožím, i všichni tvoji bojovníci, kteří jsou v tobě, i celé tvé shromáždění, které je uprostřed tebe, padnou doprostřed moří v den tvé zkázy. Předměstí se otřesou při zvuku křiku tvých kormidelníků. A všichni, kdo zacházejí s veslem, námořníci a všichni mořští kormidelníci, sestoupí ze svých lodí a postaví se na pevninu; a dají proti tobě slyšet svůj hlas, budou hořce křičet, budou sypat prach na své hlavy a budou se válet v popelu. Pro tebe si zcela vyholí hlavu a opášou se žíníci a budou pro tebe plakat s hořkostí srdce a s hořkým naříkáním. A ve svém nároku nad tebou zazpívají žalozpěv a budou nad tebou bédovat řkouce: Které město je jako Týr, jako to zničené uprostřed moře? Když tvé zboží vycházelo z moří, nasycovala jsi mnohé národy; obohacovala jsi krále země množstvím svého bohatství a svého obchodu. V čase, kdy budeš zlomena moři v hlubokých vodách, padne tvé zboží i celé tvé shromáždění, které je uprostřed tebe. Všichni obyvatelé ostrovů nad tebou užasnou a jejich králové budou naplněni velikou hrůzou, jejich tváře se zachvějí. Kupci mezi národy budou nad tebou syčet; staneš se postrachem a nebude tě již navěky. Ezechiel 27,25–36.

Tyrus je město, či království, nad nímž obchodníci země hořce naříkají a poté se ptají: „Které město je jako Tyrus?“ Činí tak v onom „čase“, kdy je to město zlomeno v moři. V osmnácté kapitole Zjevení je nevěstka Týru, která je nevěstkou Říma, jež smilnila s králi země a je označena za to veliké město, jehož soud přichází v jedné hodině a v jednom dni. Ona je tím městem, které vyvolává onu prorockou otázku z úst naříkajících králů a obchodníků.

Proto na ni v jediném dni přijdou její rány: smrt, zármutek a hlad; a bude zcela spálena ohněm; neboť mocný jest Pán Bůh, který ji soudí. A králové země, kteří s ní smilnili a žili v rozkoši, budou nad ní plakat a naříkat, až uvidí dým jejího hoření. Budou stát opodál ze strachu před jejím trápením a řeknou: Běda, běda, veliké město Babylon, mocné město! Neboť v jediné hodině přišel tvůj soud. A kupci země budou nad ní plakat a lkát, neboť již nikdo nekupuje jejich zboží: zboží ze zlata a stříbra, drahého kamení a perel, kmentu a purpuru, hedvábí a

šarlatu, všeho thyinového dřeva a všelijakých nádob ze slonoviny i všelijakých nádob z nejdražšího dřeva, z mědi, železa a mramoru, i skořice, vonných látek, mastí a kadidla, vína a oleje, běli a pšenice, dobytka a ovcí, koní a vozů, otroků i lidských duší. A ovoce, po němž dychtila tvá duše, odešlo od tebe, a vše, co bylo přepychové a nádherné, od tebe odpadlo, a již to nikdy nenalezneš. Kupci těchto věcí, kteří z ní zbohatli, budou stát opodál ze strachu před jejím trápením, plačíce a naříkajíce, a budou říkat: Běda, běda, veliké město, oděné v kment, purpur a šarlat, ozdobené zlatem, drahým kamením a perlami! Neboť v jediné hodině přišlo tak veliké bohatství vniveč. A každý lodivod i všecken zástup na lodích, námořníci a všichni, kdo obchodují po moři, stáli opodál a křičeli, když viděli dým jejího hoření, řkouce: Které město se podobá tomuto velikému městu? A sypali si prach na hlavu a křičeli s pláčem a nářkem, řkouce: Běda, běda, veliké město, v němž zbohatli všichni, kdo měli lodě na moři, pro jeho přepych! Neboť v jediné hodině bylo zničeno. Zjevení 18,8–19.

Sejmutí pečeti ze Zjevení Ježíše Krista zahrnuje poselství Půlnočního volání. Toto poselství je druhým proroctvím Ezechiele třicet sedm, které přivádí k životu mrtvé suché kosti, jež ležely na ulicích po tři a půl dne, jako mocné vojsko. Toto poselství je poselstvím, které zahrnuje pravdu, že je to islám, jehož Hospodin užívá, aby vykonal soud nad Spojenými státy za vynucování neděle. Tento soud přichází v „hodině“ velikého zemětřesení, která je také „hodinou“, kdy se na Belšazarově zdi objevilo písmo. Toto písmo vyvolalo strach, jenž je znázorněn jako zachvacující všechny krále a kupce, když je hospodářská struktura planety Země stržena „východním větrem“ islámu, který tajně pronikl do Belšazarova království skrze opomenutou nižší „zed“ na jihu.

„Město“ neboli království, nad nímž králové a kupci naříkají a ptají se: „Jaké město je podobné tomuto velikému městu?“, je království tyrské nevěstky, která tehdy zpívá své písně a smilní s těmi právě králi. Všichni proroci hovoří o konci světa a jsou zajedno, takže Ezechieli kupci jsou týmiž kupci jako v osmnácté kapitole Zjevení. Třikrát v osmnácté kapitole Zjevení naříkají: „běda, běda“, když je svrženo veliké město a finanční struktura planety Země. Řecké slovo přeložené v tomto oddílu jako „běda“ je totéž slovo, které je třikrát přeloženo ve Zjevení, kapitole osmé, verši třináctém, kde je přeloženo jiným anglickým slovem.

A hle, viděl jsem a uslyšel anděla letícího středem nebe, jak velikým hlasem volá: Běda, běda, běda obyvatelům země pro ostatní hlasy trouby těch tří andělů, kteří mají ještě troubit! Zjevení 8,13.

Králové a obchodníci naříkají nad zničením světové ekonomiky slovy „běda, běda“, a ono „běda“ je symbolem islámu. Strach, který zachvátí Belšasara a jeho velmože, když se na zdi objeví nápis, je strachem vyvolaným tehdy, když je ekonomická struktura planety Země ničena pokračujícími útoky islámu, jež Bůh používá jako svůj prozřetelnostní nástroj k vykonání svého soudního rozsudku nad těmi, kdo pijí víno Babylóna, totiž vynucování neděle. Tato pravda je tématem Izajášova triadvacátého „břemene“ o nevěstce z „Týru“.

Výnos o Týru. Kvílejte, lodi taršíšské, neboť je zničen, takže není domu ani přístavu; ze země Kittím je jim to oznámeno. Zmlkňte, obyvatelé ostrova, tebe, jehož naplnili kupci sidónští, kteří plují přes moře. A po velikých vodách přichází símě Šíchóru, úroda řeky je jeho ziskem; a on je tržištěm národů. Styď se, Sidóne, neboť promluvílo moře, pevnost moře, řkouc:

Nerodím v bolestech ani neplodím děti, nevychovávám mládence ani nepěstuji panny. Jako při zprávě o Egyptě, tak budou v úzkosti při zprávě o Týru. Přejděte do Taršíše; kvílejte, obyvatelé ostrova. Je toto vaše jásající město, jehož původ sahá do pradávných dnů? Jeho vlastní nohy je zanesou daleko, aby pobývalo jako cizinec. Kdo pojal tento úmysl proti Týru, korunujícímu městu, jehož kupci jsou knížata, jehož obchodníci jsou vznešení země? Hospodin zástupů to zamýšlel, aby poskvrnil pýchu veškeré slávy a uvedl v pohrdání všechny vznešené země. Rozlij se po své zemi jako řeka, dcero Taršíše; již není opory. Vztáhl svou ruku nad moře, otřásl královstvími; Hospodin vydal rozkaz proti obchodnímu městu, aby zničil jeho pevnosti. I řekl: Už se nebudeš více veselit, utlačovaná panno, dcero Sidónu; vstaň, přejdi do Kittímu, ani tam nebudeš mít odpočinutí. Hle, země Chaldejců; tento lid nebyl, dokud ji Asyřan nezaložil pro obyvatele pouště; vystavěli její věže, vybudovali její paláce, a on ji obrátil v trosky. Kvílejte, lodi taršíšské, neboť vaše pevnost je zpusťována. I stane se v onen den, že Týr bude zapomenut po sedmdesát let, podle dnů jednoho krále; po uplynutí sedmdesáti let bude s Týrem jako s nevěstkou v písni. Vezmi harfu, obcházej město, zapomenutá nevěstko; líbezně hrej, zpívej mnoho písní, abys byla připomenuta. A stane se po uplynutí sedmdesáti let, že Hospodin navštíví Týr a on se vrátí ke svému výdělku a bude smilnit se všemi královstvími světa na povrchu země. A jeho obchod i jeho výdělek budou svatostí Hospodinu; nebudou hromaděny ani ukládány, neboť jeho obchod bude pro ty, kdo přebývají před Hospodinem, aby jedli dosyta a měli oděv trvalý. Izajáš 23,1–18.

Sedmdesát let, jež jsou „jako dny jednoho krále“, je znázorněno babylónským královstvím, neboť král je království, a doslovný Babylón vládl sedmdesát let. Sedmdesát let doslovného Babylónu skončilo v „hodině“, kdy se na stěnách Belšasarovy hodovní síně objevilo písmo ruky. Téže noci byl zabit mocí, jež přišla skrze „zed“ nepozorovaně, neboť pořádal hostinu a pil víno Babylóna, zatímco Nebúkadnesarův orchestr hrál hudbu a nevěstka z Týru zpívala sladkou melodii a odpadlí Izrael tančil a klaněl se.

Tu se tedy všech zúčastněných zmocnila bázeň, neboť Bůh „pojal radu proti Týru“ a „ustanovil“ „poskvrnit pýchu veškeré slávy a uvést v opovržení všechny vznešené země“. Bůh proto „otřásl královstvími“ „velikým zemětřesením“ oné „hodiny“, neboť Bůh „vydal rozkaz proti kupeckému“ království, „aby zničil jeho pevnosti“. V oné „hodině“ strachu pro Belšasara začali králové a kupci pátrat, aby porozuměli významu ohnivých slov na stěně. Belšasarova smrt se má již brzy přihodit, avšak v tom okamžiku je ještě naživu. Proto se snažil porozumět tajemným slovům a nabízel odměny mudrcům, budou-li schopni výklad písma podat, avšak to nebylo možné, neboť babylónští mudrci užívají metodologii biblického studia, která byla padělkem pravdy. Tajemná slova jsou jako vidění zapečetěné knihy.

Tu vešli všichni královi mudrci, ale nebyli schopni nápis přečíst ani králi oznámit jeho výklad. Král Belšasar se tehdy velmi polekal, jeho tvář se na něm změnila a jeho velmožové byli zděšeni. Královna pak kvůli slovům krále a jeho velmožů vešla do hodovní síně; královna promluvila a řekla: Králi, živ buď navěky! Ať tě tvé myšlenky neděsí a ať se tvá tvář nemění. V tvém království je muž, v němž je duch svatých bohů; za dnů tvého otce se v něm našlo světlo, rozumnost a moudrost, podobná moudrosti bohů; a král Nebúkadnesar, tvůj otec, král, pravím, tvůj otec, jej ustanovil za představeného věštců, hvězdopřevců, Chaldejců a hadačů,

protože se v tom Danielovi, jemuž král dal jméno Beltšasar, našel výtečný duch, poznání a rozumnost k vykládání snů, objasňování záhadných výroků a rozvazování pochybností. Ať je tedy nyní Daniel povolán, a oznámí výklad. Potom byl Daniel uveden před krále. Král promluvil a řekl Danielovi: Jsi ty ten Daniel, který jsi z judských zajatců, jež přivedl král, můj otec, z Judska? Slyšel jsem o tobě, že je v tobě duch bohů a že se v tobě nalézá světlo, rozumnost a výtečná moudrost. Nyní byli přede mne uvedeni mudrci a hvězdoppravci, aby tento nápis přečetli a oznámili mi jeho výklad, ale nedokázali vyložit tu věc. O tobě jsem však slyšel, že dovedeš podávat výklady a rozvazovat pochybnosti. Jestliže tedy můžeš ten nápis přeložit a oznámit mi jeho výklad, budeš oděn šarlatem, na krku budeš mít zlatý řetěz a budeš třetím vládcem v království. Daniel 5,8–16.

Královna v paláci nebyla Belšasarovou manželkou, nýbrž královnou jeho děda, a věděla, kdo může přeložit nápis na zdi. V tom království byla církev (neboť žena je prorocky církví), která věděla, kdo může porozumět tajemstvím Božím.

„V paláci byla žena, která byla moudřejší než oni všichni — královna Belšazarova děda. V této tísni oslovila krále slovy, jež vyslala paprsek světla do temnoty. „Králi, žij navěky,“ řekla, „ať tě tvé myšlenky netrápí a ať se tvá tvář nemění. Ve tvém království je muž, v němž je duch svatých bohů; a za dnů tvého otce bylo v něm nalezeno světlo, rozumnost a moudrost, podobná moudrosti bohů; jehož král Nabukadnezar, tvůj otec, král, pravím, tvůj otec, ustanovil za představeného mudrců, hvězdoppravců, Chaldejců a věštců; ... nyní ať je povolán Daniel a on oznámí výklad.“

„Tu byl Daniel uveden před krále.“ Belšasar se vynasnažil vzchopit a projevit svou autoritu a řekl: „Jsi to ty, Danieli, který jsi ze synů judského zajetí, jež král, můj otec, přivedl z Judska? Slyšel jsem o tobě, že je v tobě duch bohů a že se v tobě nalézá světlo, rozumnost a vynikající moudrost. ... Nyní tedy, budeš-li moci přeložit toto písmo a oznámit mi jeho výklad, budeš oděn šarlatem, na svém hrdle budeš mít zlatý řetěz a budeš třetím vládcem v království.“

„Daniel nebyl ohromen královým zjevem ani zmaten či zstrašen jeho slovy. Odpověděl: „Tvé dary ať zůstanou tobě a své odměny dej jinému; přesto však králi přečtu ten nápis a oznámím mu jeho výklad. Ó králi, Nejvyšší Bůh dal Nebúkadnesarovi, tvému otci, království, veličenství, slávu i čest. ... Když se však jeho srdce povýšilo a jeho duch se zatvrdil v pýše, byl sesazen ze svého královského trůnu a jeho sláva mu byla odňata. ... A ty, jeho synu, ó Belšasare, jsi své srdce nepokořil, ačkoli jsi toto všechno věděl, nýbrž ses povýšil proti Bohu nebes; přinesli před tebe nádoby z Jeho domu a ty, tvoji velmoži, tvé ženy i tvé konkubíny jste z nich pili a chválil jsi bohy stříbrné a zlaté, bronzové, železné, dřevěné a kamenné, kteří nevidí, neslyší ani nechápou; ale Boha, v jehož ruce je tvůj dech a jemuž náležejí všechny tvé cesty, jsi neoslavil.“

„Toto jest písmo, které bylo napsáno: Mene, Mene, Tekel, Upharsin. Toto jest výklad té věci: Mene: Bůh spočítal tvé království a učinil mu konec. Tekel: Byl jsi zvažován na vahách a shledán nedostatečným. Peres: Tvé království jest rozděleno a dáno Médům a Peršanům.“

„Daniel se neuchýlil od své povinnosti. Postavil králův hřích před něj a ukázal mu poučení, kterým se mohl naučit, avšak neučinil tak. Belšasar nevěnoval pozornost událostem, které pro

něj měly tak zásadní význam. Dějiny svého děda nečetl správně. Byla na něj vložena odpovědnost poznat pravdu, avšak praktické poučení, jež se mohl naučit a podle něhož mohl jednat, si nevzal k srdci; a jeho způsob jednání přinesl nevyhnutelný následek.“

„To byla poslední slavnost chlouby, kterou pořádal chaldejský král; neboť Ten, který dlouho snáší lidskou zvrácenost, již vynesl neodvolatelný rozsudek. Belšasar se těžce provinil zneuctěním Toho, který ho povýšil za krále, a jeho doba milosti mu byla odňata. Zatímco král a jeho velmoži byli na vrcholu svého hýření, Peršané odvedli Eufrat z jeho řečiště a vpochodovali do nestřeženého města. Zatímco Belšasar a jeho páni pili z posvátných nádob Jehovových a chválili své bohy ze stříbra a zlata, stáli Kýros a jeho vojáci pod zdi paláce. ‚Té noci,‘ praví záznam, ‚byl zabit Belšasar, král Chaldejských. A Dareios Médský přijal království.‘“ Bible Echo, 2. května 1898.

Uprostřed krize královna (církve) rozpoznala, že existuje zdroj, který může určit „Future for America“. Daniel znovu stojí na svém místě, aby naplnil svůj účel na konci dnů. Svědectví o korouhvi, vydané v ohnivě peci Šadrachovi, Měšachovi a Abed-negovi, je nyní podáváno Danielem, když přidává k linii pravdy, že v „hodině“ krize nedělního zákona budou ti, kdo představují korouhev, přivedeni před státní úřady, aby vydali svědectví o pravdě.

„Budou vás vydávat soudům, ... ano, i před vladaře a krále budete přiváděni pro mne, na svědectví jim i pohanům.“ Matouš 10,17.18, R. V. Pronásledování bude šířit světlo. Služebníci Kristovi budou přiváděni před veliké muže tohoto světa, kteří by jinak snad nikdy neslyšeli evangelium. Pravda byla těmto mužům překrucována. Naslouchali falešným obviněním týkajícím se víry Kristových učedníků. Často je jejich jediným prostředkem, jak poznat její skutečnou povahu, svědectví těch, kdo jsou postaveni před soud pro svou víru. Při výslechu jsou povinni odpovídat a jejich soudci naslouchat vydávanému svědectví. Boží milost bude udělena jeho služebníkům, aby obstáli v této naléhavé chvíli. „Bude vám dáno,“ praví Ježíš, „v té hodině, co máte mluvit. Neboť nejste to vy, kdo mluví, ale Duch vašeho Otce, který mluví ve vás.“ Jakmile Duch Boží osvětluje mysl jeho služebníků, bude pravda předkládána ve své božské moci a vzácnosti. Ti, kdo pravdu odmítají, povstanou, aby učedníky obviňovali a utiskovali. Avšak uprostřed ztráty a utrpení, ba až k smrti, mají děti Páně zjevovat mírnost svého božského Vzoru. Tak bude patrný protiklad mezi satanovými nástroji a představiteli Krista. Spasitel bude vyvýšen před vládci i před lidem.“ Touha věků, 354.

Podobně jako tři věrní ani Daniel neměl zájem o žádné dary a ani si nemusel předem promýšlet, co bude říkat. Zcela prostě předložil výklad „sedmi časů“, znázorněných na stěně.

V příštím článku budeme pokračovat v příběhu o Belšasarovi.

„Ti, kdo jsou nevěrní v díle Božím, postrádají zásadovost; jejich pohnutky nejsou takové povahy, aby je vedly k tomu, že za všech okolností zvolí správné. Služebníci Boží mají vždy pociťovat, že jsou pod zrakem svého Pána. Ten, který přihlížel svatokrádežné Belšasarově hostině, je přítomen ve všech našich ústavech, v obchodní kanceláři kupce i v soukromé dílně; a nekrvavá ruka zaznamenává vaše zanedbání stejně jistě, jako zaznamenala strašný soud nad rouhavým králem. Belšasarovo odsouzení bylo napsáno ohnivými slovy: ‚Byl jsi zvážen na vahách a shledán lehkým‘; a jestliže nesplníte své Bohem svěřené povinnosti, vaše odsouzení

bude stejné.“ Poselství mládeži, 229.